

KIHNU LEHT

VÄLJAANDJA KIHNU VALLAVALITSUS

oktoober 2014 nr. 9 (162)

TÄNA LEHES

Viiulifestival
täitis
Kihnu taas
muusikaga

Arengutest
Suaru
sadamas

Talvise
lennuliikluse
korraldaja
pole selgunud

Politseireform
toob Kihnu
piirkonna-
politseiniku

Elme Männi
pälvis
murdeluule-
preemia

Mark Soosaar
Ukraina
teemadel

Kirikukombed
ja jumalasõna

Vaibad inspireeritud Kihnust

Armastatud tekstiilkunstnik Anu Raud tõi Kihnu muuseumisse novembri keskpaigani avatuks jäävale näitusele oma rahvuslike motiividega vaibad, millest paljude loomiseks on ta Kihnust inspireeritud ammutanud.

Kuna Anu Raud vaibanäitus avati koos viulifestivaliga, kõlas avamisel palju ilusaid muusikat. „Loodan, et minu kontsert silmale inimestele samuti rõõmu pakub,“ ütles Anu Raud pärast festivali avakontserti.

Anu Raud ütles, et on oma vaipadesse pannud seda armastust ja neid mõtteid, mida ta Kihnust saanud on. „Kihnu kindaid armastades ja mäletades ning vanu Heimtali tammesid vaadates sai kokku pandud vaip „Kindapuu“,“ osutas ta vaibale, kus suurel puul kasvavad kindad on silmnähtavalt kihnu-pärased.

Samuti on Kihnu kindamustritest inspireeritud vaip „Neljal käel“, kus erinevatesse ilmakaartesse suunatud sõrmkindad moodustavad ristimärgi, ja „Lööke“, kus sõrmikud on linnuks kujundatud. „Mark Soosaar ütles seda lindu vaadates, et see on targem kui mina,“ naeris Raud.

Vaiba „Uks“ idee on kantud Kihnu peremärkidest: see on kootud, meenutades Theodor Saare juttu, kuidas peremärgid muutuvad koos pere muutumisega. Rauda sõnul päris kõik vaibad Kihnuga seotud pole, aga seda võib öelda küll, et kõik on rahvuslikud ja eestipärased vaibad.

Kunstnik tõi Kihnu 15 vaipa, millest väiksem osa on välja pandud ka Kihnu rahvamajas. Sinna valis ta armsad taluelulikud kodused vaibad, kõik rahvuslike motiividega.

Vaip „Kiri esivanematelt“ paneb mõtlema, kuidas elu muutub ja millest esivanemad meile kirjutavad. Rahvamajas on ka vaibad „Kodutuled“ ja „Ahjusoe“, mis kõnelevad kodusest õdususest.

SA Kihnu Kultuuriruumi juhataja Mare Mätas ütles, et viulifestivali ja vaibanäituse ühine avamine on tema jaoks õnnelikem õhtu aas-

tas, sest Kihnu muuseumis on kokku saanud väga heal tasemel rahvuslik muusika ja rahvuslik käsitöö.

Pool sajandit armastust

Sellest on pool sajandit, kui Anu Raud kunstiinstituudi (nüüd kunstiakadeemia) üliõpilasena Kihnus käima hakkas, esimene kord oli meelde jääv, sest paadimootor jäi keset peegelsiledat merd seisma, mehed aga võtsid rahulikult viina ega muretsenud põrmugi, kuid õhtuhämaruses said nad paadi viimaks käima.

järgneb pöördel >>

<< algus esilehel

Esimese emotsioonina mäletab Anu Raud, et terve Kihnu oli maasikalõhna täis ning hommikul leidis Salu talu perenaine Elisabeth (Liis) noored tudengid heinasaost magamast.

„Sellest päevast peale on Kihnu iga päev minu armastus ja minu hinges,“ ütles Anu Raud. Hiljem tõi ta ise kunstiakadeemia õppejõuna oma üliõpilased igal suvel Kihnu Kaerametsa tallu kindakirju joonistama.

Emeriitprofessorist kunstnik on ka ise tosina kindapari kudunud, kuid praegu kuulub tema aeg, energia ja inspiratsioon vaipadele. Tema enda loodud Heimtali koduloomuseumis näitab ta väärtuslikku kihnu kinnaste ja sokkide kogu, katsudes neid valgete kinnastega.

Tihe side Kihnuga on Anu Rauda tema enda sõnul palju õpetanud ja kui ta oma kodukandi Heimtali koolis esinemas käis, rääkis ta sealgi, kui palju elutarkust ja hoiakuid ta Kihnust kaasa saanud on.

„Kohe meenub lugu targast ja diskreetsest koerast, kes teab, kui palju vaikida ja millal haukuda,“ lausus ta. Vaid viimastel aastatel pole kunstnik Kihnu jõudnud, sest põetas oma nüüdseks manalateele läinud ema.

Kui Anu Raud oma juubeli eel (kunstnikul oli maikuu 70. sünnipäev) vaibad kokku luges, tuli neid kokku sada. Viimased poolteist aastat on olnud üks pidev näituste jada, Kihnu näitus on arvult 13. ja aasta lõpus on tulemas veel üks.

Eestimaale on vaipadega ring peale tehtud, kolm näitust on olnud ka Soomes.

Ümmarguse tähtpäeva täitmise ja näituse Kihnu toomise eest andis muuseumi juhataja Noodi Maie Kihnu aukodanikust kunstnikule üle kingituse ja volikogu esimees Paal Põlluste päevalilled.

Kuna vaipade valik on suur, pole muret, et mitmele korraga toimuvale näitusele midagi välja panna poleks. Kõige suurem näitus oli vabariigi aastapäeva paiku Tallinna kunstihoones, kus sai vaadata 50 Anu Raua vaipa.

Sada vaipa on aukartustäratav number. „Ideid on palju,“ vastas Raud küsimusele, kust need kõik tulnud on. Viimasel ajal ei koo ta üksi, vaid koos abilistega. Eesti Rahva Muuseumile kootud vaip „Rehi“, mille mõõtmed on 4.10 x 1.80, loomisel oli kolm kudemist abis. Kuid kunstnik on ka ise alati juures ning teeb koe- ja värviproove.

Riigi sokikannamagister

Anu Raud rääkis, et lisaks näituste virr-varrile on viimastel aastatel palju põnevaid tegevusi ja kohustusi, millest ta pole suutnud ega ka tahtnud ära öelda.

Viljandi kultuuriakadeemia rahvusliku käsitöö osakond, mille asutajaks on Anu Raud, sai 20-aastaseks.

„Mul on hea meel, et see on olemas ja kui ühes väikeses riigis on oma sokikannamagister, on kõik hästi,“ naeris ta.

Ümmargusi tähtpäevi on olnud veel. Kunstiakadeemia tekstiililõpetajate tähistas 100. aastapäeva ja sel puhul paluti Anu Raua meenutusi.

Fotod: Silvia Soide

tapäeva ja sel puhul paluti Anu Raua meenutusi. „Kuidas sa ütled ära, see oli hea võimalus oma armsaid õpetajaid meenutada,“ kirjeldas ta oma tegemisterohkeid päevi.

1. novembril esitletakse Tallinnas Jaani kirikus Anu Raua „Vaibaraamatut“, kus on kokku saanud vaimulik Jaan Tammsalu mõtisklused ja Anu Raua vaibad, aga ka tema enda harda ja hingetatud alatooniga kirjutatud mõttetead ja jutud.

Raamatusse on saanud ar-

mastatud tekstiilikunstniku 44 vaiba fotod, nii et jääv vaibakunst raitakse ka raamatusse.

Anu Raua sulest on varemgi ilukirjandust ilmunud, viimasel ajal näiteks armsatest ja elutarkusega laetud lühijuttudest kokku pandud „Juturaamat“.

Pärast vaibaraamatu ilmumist, jõuavad need müügile ka Kihnu muuseumisse, kus Anu Raua vaibanäitus jääb avatuks 15. novembrini.

Anu Saare

Anu Raua näitust sisse juhatades tegi muuseumi juhataja Maie kokkutulnutele omamoodi viktoriini, millele oli lihtne vastata, sest kõikide küsimuste vastusteks on Anu Raud.

- ◆ Kes oli mineval suvel toimunud laulupeol kujunduselemendina kasutatud näpunööri mõtte algataja?
- ◆ Kes sai 1994. aastal Eesti Taassünni auhinna?
- ◆ Kes sai 2006. aastal kultuurikapitali aastapreemia?
- ◆ Kes sai 1998. aastal Valgetähe III klassi teenetemärgi?
- ◆ Kes on alates 2009. aastast Kihnu aukodanik?
- ◆ Kes sai 2013. aastal Rahvusmõtte auhinna?

Viiulifestival täitis Kihnu muusikaga

Juba neljandat korda kogunesid rahvusliku muusika sõbrad oktoobri esimesel nädalavahetusel Kihnu Viiulifestivalile, et osa saada mõnust õhkkonnast viulihelide saatel.

„Kui pill heliseb ja hea söök on laual, hakkavad hinged helisema. Kui hinged hakkavad helisema, tundub ilm palju ilusam.

Kui neid helisevaid hingi on palju koos, ongi pidu lahiti,“ ütles viuli- ja toidufestivali patroon Evelin Ilves viulipidu avades.

SA Kihnu Kultuuriruum juhataja Mare Mätas meenutas festivali saamislugu ja tänas Jaanus Põlderit, kes uskus viulimängu taas elustamiseks Kihnus ja oli viulifestivali mõtte algataja. Mare ütles, et Jaanuse ettevõtlikkuse jätkuna õpetab lastele viulimängu nüüd Kuraga Mari, kellel on 26 viiuliõpilast. „Kõige suurema vaeva nägija ongi selle viulifestivali peakorraldaja Kuraga Mari,“ lasi Mare saali täiel publikul Marile aplodeerida.

Suur viulipidu algas ree-

de õhtul Kihnu muuseumis meeleoluka kontserdiga, kus esinesid külalised Eesti eri paigust: Värska muusikakooli viuldajad, ansambel Tuuleviuldajad, Karksi-Nuia Lõotsavägilased, Aapo Ilves ja Marju Varblane. Publik kiitis heatasemelise kontserdi erinäolisi esinejaid ja mõnustat õhkkonda. Nagu ikka, on viuli sõpradeks sel festivalil akordion, lõõtsapill ja karmoška.

Laupäev oli laetud tõise õhkkonna ja piduliku meeleoluga: päeva esimeses pooles toimusid õpitoad, ja seminar ning õhtul kontsert, kus kanti ette õpitubades selgeks saanud muusikapalad, esinesid ka Kihnu Pillilapsed ning Virumaa Noorteorkester. Päeva võttis kokku tantsupidu, kus sai jalga keerutada ansambelite Curly Strings ja Tuulelõõtsutajad muusika saatel.

Kõigil neljal korral festivalil viulimängu õpetanud Eeva Talsi ütles, et tase on iga aastaga paremaks läinud ja lapsed mängivad nüüd ilusamini ja ühtlasemalt.

„Siin on alati olnud tore ja omamoodi, ma ei ütleks, et

„Soovin teile ilu,“ ütles festivali patroon Evelin Ilves.

ühel aastal oleks parem kui teisel,“ ütles ta. Tänavu oli Eeva Talsi õpitoas eriti palju huvilisi - 40 - on ta ju ülipopulaarse ansambli Curly String solist. „Millegipärast tahtsid õpilased tulla,“ lausus ta naerdes. Eeva Talsi kiitis festivali fiilingut ja leidis, et aeg võiks pikemgi olla.

Tänu oma tütrele ka ise aasta aega viulimängu õpinud Evelin Ilves ütles, et Eeva Talsi oli õpilaste iidol juba enne, kui ta kuulsaks sai.

järgneb pöördel >>

Õiget pärimust oli märgata

◆ Kihnu viulifestivalile tagasivaatavalt mõned mõtted, mis saare külastusest nädalaid hiljem ikka ja jälle meeltes mölguvad.

Õnnestus abikaasaga olla selle festivali külalised tänu Karksi-Nuiast pärit Lõotsavägilastele, kus kõige noorem pillimees on meie poeg ning on siiras heameel, et reisi poiste saatjatena ette võtsime.

Tagantjärele on rõõm tõdeda, et Kihnu saarele just festivali ajal sattusime ja seda mitmel põhjusel: festivali tõtu toimus palju ühistegevust ning selline nädalalõpp tõi kindlasti saarele tavapärasest rohkem ka Kihnu enda kogukonna võõrsil elavaid pereliikmeid. Festivali korraldus oli suurepärase, vastuvõtt soe ning muusikat ja suhtlemist palju.

Toreda muuseumiõhtu jooksul, kus Anu Raua kaunita vaipade näitus avati ning pärast seda üks tõeline jämm maha peeti, aga ka laupäeval toimunud toidukoolitusel ning laupäevaõhtusel suurpeol saime kinnitust, et Kihnu on kogukond selle parimas tähenduses ja Kihnus näeb jätkuvalt, mida tähendab pärimuskultuur.

See ei ole kindlasti vaid Kihnu kaunid kordid ja troid või laste pillimäng, ei ole ka külgekorpiga mootorrattad ega kastiga turista autod – see on midagi palju enamat. See on pigem viis, kuidas neid kauneid rahvarõivaid kantakse, kuidas muusikat tehakse, kuidas saarel liigeldakse ning omavahel suheldakse.

Seda õiget pärimust on märgata mõnes soojas kallistuses, kui kogukonna liige teisega kokku saab või siis tantsupõrandal, kus ema oma väiksele tütrele rahulikult õigeid samme õpetab, ka maitsvas toidus ja hääs traditsioonilises leivas.

Festivalipäevad lasid seda kõike külluses nautida ning oleme selle eest väga tänulikud.

Ene Tae

<< algus lk 4

„Eeva on nii inspireeriv inimene ja oskab lastele õpetada keerulisi lugusid, nii et nad juba õhtul esinevad päeval õpitud paladega,“ kiitis ta.

Viuliõpetajad on õpilastele juba tuttavad: Kristi Alas, Jaanus Põlder ja Marju Varblane, sel aastal oli kaks õpetajat ka Ahvenamaalt: Francine Eriksson ja Karoliina Kreintaal.

Kristi Alase sõnul on Kihnus alati on tore. „Mulle meeldis, et oma õpilased tulid jämmile ja ütlesid, et nii tore oli,“ ütles ta.

Küsimusele, kas presidendiproua on patroon väarikale üritusele, vastas Evelin Ilves: „Muidugi. Eesti toit on niikui nii minu armastus, missioon ja kirk ning viul on tulnud minu ellu tänu Kadri Keiule ja saanud elu osaks,“ ütles ta.

Ilves ütles, et kuigi muusikakoolis viulit õppival tütreil Keiul on kord nädalas ka folgitund, peab ta Kihnus veedetud viuliõpet kvaliteetajaks. „Üks on see, kui õpid klassiruumis, hoopis midagi muud on olla teises keskkonnas looduse keskel, kus on teismoodi õpetajad, siin saab inspiratsiooni ja motiivatsiooni nädalateks,“ hindas ta festivali õhkkonda.

Kuna oma algatusel muusikakooli läinud Kadri Keiu hakkas viulit õppima Suzuki meetodil, tähendas see, et ka ema pidi viulitunde võtma. Evelin Ilves tunnistas, et väga kaugele ta ei jõud-

Fotod: Silvia Solde

Viulifestivali lõppkontserdil kõlasid päeval õpitud muusikapalad ühises koosmängus.

nud, kuid õppis ära mõned lood, aga kõige olulisem oli edenemine muusika kuulmisel. „Kõrv muutus tundlikumaks, paremaks muutus käe, kõrva ja südame koostöö,“ kirjeldas ta.

Igal aastal oktoobris Kihnu viulifestivalile tulek on saanud Evelin Ilvesele harjumuspäraseks ja selleks nädalavahetuseks ta muid kohustusi ei plaani. „Juba praamis näeb tuttavaid, see on äge, nagu oleks moosekandi elu,“ rääkis ta.

Luuletaja ja muusik Aapo Ilves ütles, et tal jäi mulje, et on Kihnus ainus inimene, kes viulit ei mängi. Aapo Ilves osales ka esimesel viulifestivalil, kus sai muusikakaaslasel Marju Varblase, kellele nüüdki koos esineti.

Aapo Ilves ütles, et teda võib Kihnu ehedus ja äratundmisrõõm, nagu oleks killuke Lõuna-Eestit keset merd. „Juba meie keeled on mõnusalt

Karksi-Nuia noored Lõotsavägilased vallutasid südameid.

sarnased, kihnu keelt on hästi armas kuulda,“ rääkis ta.

Väga menukaks esinejaks kujunes Karksi-Nuia muusikakoolis tegutsev ansambel Lõotsavägilased - kolm koolipoissi, keda juhendab Margus Põldsepp ansamblist Untsakad. Ansambli kuulumad Andres Eelmaa (14), Rasmus Kadaja (13) ja Tobias Tae (10), kes kõik mängivad karmoškati, vaheldumisi ka kannelt, eesti löösa ja akordioni.

Poisid rääkisid, et ansambel hakkas tegutsema aasta alguses, seni on suurem ülesastumine Viljandi Folgil, kus neid ka väljavalitute lõppkontserdile kutsuti ja mis noormeestele indu juurde andis. Kuigi ansambel on noor, on esinemisi palju olnud, ka Soomes ja Lätis. Pili meeldib kõigile väga mängida.

„Oled koolistressis, tulled koju, mängid ühe loo ja tuju on kohe hea,“ rää-

kis vanem poistest, Andres.

Viulifestivaliga on kolmel aastal ühte jalga astunud toidufestival, kus sel aastal küpse maa sees kaks lammast.

Suure vaeva nägijaks oli Uue-Matu Olavi, kes lõkkesaset ette valmistas ja lambaküpsetamist juhtis.

Anu Saare

Viuliõpetaja Mari oli suure vaeva nägija ka viulifestivali korraldamisel.

Curly Strings paneb maailma helisema*

Foto: Silvia Soide

Ansambel Curly Strings solist ja viulimängija Eeva Talsi, kas võib sellise üldistuse teha, et kui te aasta tagasi Kihnu viulifestivalil osalesite, ei teadnud keegi ansamblit Curly Strings, nüüd tunnevad teie ansamblit aga kõik. On olnud vist pööra- ne aasta?

Jah. Pöörane on aasta olnud sellest ajast peale, kui andsime aprillikuus plaadi välja.

Me ei tulnudki enne välja, kui oli plaaditais materjali valmis ja teadsime, et suudame anda terve kontserdi.

Mõtlesime, et ei tule ühekahe looga - kas kõik või mitte midagi.

Oli juba esimene kontsert menukas?

Esimene kontsert oli aprillis Varbuse muusikamõisas ja seal oli metsik rahvas koos.

See on minu maakodu ja mõtlesin, kuidas need inimesed kõik sinna kokku on tulnud.

Sellest ajast saadik on kõik kontserdid välja müüdnud... ja nii see läks.

Mis teie fenomen on? Miks te inimestele nii väga meeldite?

Arvan, et õiged sõnad ja meloodiad on kokku saanud.

Mina ei ole suurem asi sõnade kirjutaja, seepärast usaldan Eesti professionaalseid tekstikirjutajaid.

Annan endast kõik, et oleks hea meloodia.

Kuidas tekst ja meloodia üheks saavad? Kas teemad on sõnaloojatele ette antud?

Olen andnud sõnade autoritele vabad käed, nii et nemad saaksid väljendada vabalt, missugune tekst selle meloodia juurde just sobib.

Kokku on tulnud hea asi.

Kuidas Teie enda arvates Kihnu kontsert oli?

Väga lahe. Kuna teadsin, et Kihnu publik on hea kuulaja ja tantsija, siis muretse- sin, sest me ei mängi tradit-

sioonilist tantsumuusikat ja mitmed laulud on pigem sellised õõtsumise lood.

Tore oli aga näha, et inimesed leidsid need sammud ja tantsisid - see oli väga-väga lahe.

Arvan, et meil ei ole nii head publikut olnud, kes oskaks nii hästi tantsida ja nii viisi tantsiks.

Kes on teie publik?

Igas vanuses ja erinevad inimesed.

Meie sõber rääkis, kuidas ühest pemarkist kostis väga vali tümps, aga kui auto seisma jäi, selgus, et meie plaat oli sees.

Üks DJ rääkis, kuidas ta Tallinnas Venuse klubis pani klubimuusikale vahelduseks „Kaugel külas“ ja kõik 1200 inimest jätsid oma joogid pooleli ja läksid tantsima.

Seda oli väga-väga tore kuulata.

Pärnus Augustiunetusel mina ausalt öeldes imestas, mis teie kontserdi ajal sündis: noored inimesed

kiljusid vaimustusest ka siis, kui te instrumentaal- palasid mängisite ja kõik laulsid kaasa vana lugu, kuidas heeringas kuival maal elas. Pärnis pööra- seks läks siis, kui te „Kaugel külas“ laulsite....

Meie publik ongi selline. Nad on tänulikud ja oodanud sellist muusikat, mida akustilistel pillidel mängitakse.

Meie ise ei peitu millegi ta- ha, peame oskama mängida.

Teie kontserdigraafik on tõenäoliselt väga tihe? Mis lähiajal plaanis?

Tahaksime hoida, et ei män- gi liiga palju üle.

Plaanime veebruaris sõb- rapäeva ajal kontserdimaja- des nelja-viit suurt kontserti koos Mari Pokineniga.

On tulemas ka uusi laule?

Jah, on juba mitu uut laulu, aga praegu on hea laulda ka vanu lugusid, sest inimesed ootavad neid.

* „Maailm heliseb“ on üks Curly Strings'i laule

Lühiülevaade arengutest Suaru sadamas

Suaru sadama arendusprotsess on sealmaal, et varsti hakkab ilmet võtma uus tankla ning valmib AS Saarte Liinid poolt ehitatav reisiterminal. Järgmisel aastal on kavas korratada ja taastada sadama juurdepääsutee.

Tanklakaile ehitame 20-kuupmeetise mahuga automaattankla maapealse mahutiga.

Vallapoolne soov oli ehitada 40-kuupmeetrise mahuga tankla, kuid see tähendanuks mahuti paigutamist maa alla. Arvestades ehituspiirkonda, oleks sellise lahenduse realiseerimine maksnud oluliselt rohkem kui praegune maksumus, mis on ca 160 000 eurot pluss käibemaks. Ehitustöid toetab Väikesaarte programm.

Tanklas saab maksta nii kaardiga kui sularahas ning kütust saab võtta ka paatidele - mere äärde tuleb eraldi tankur veealustele.

Kütuseid hakkab tanklas olema kolme liiki: bensiin, diisel ja eriotstarbeline diisel. Lähitulevikus korraldame avaliku konkursi tanklaoperaatori leidmiseks. Tankla alal jääb esialgu välja ehitamata tankla abihoone. Seda funktsiooni jääb täitma ajutiselt paigaldatav soojak.

Sadama juurdepääsutee rekonstrueerimine jääb järgmisesse aastasse. Seniks tuleb leppida muutuva asukohaga teega.

Järgmisel aastal on kõikide plaanide realiseerimisel võimalik sadamasse sõita jälle mööda pinnatud teed, jalakäijad pääsevad sadamasse

mööda kergliiklusteed, mida valgustab tänavavalgustus.

Väikelaevalde kai arendamise osas praegu veksleid jagada ei julge, sest investeerin-gumaht on suur ning esialgu on vajalik käimasolevad projektid lõpetada.

Kindlasti teeb rõõmu ca 400 000 eurot pluss käibemaks maksva reisiterminali valmimine, mis annab reisjatele võimaluse oodata laevale minekut soojas ja mugavas ruumis.

Selle ehitusega valmib ka pool Suaru sadama detailplaneeringuga kavandatud hoonestusest. Oma järke jääb ootama kohvikahoone ja laenutuspunkt.

Tahaks loota, et järgmisel aastal on Suaru sadam juba rohkem oma uut nägu ning pakub nii kihnlasele kui külastajale ka veidi rohkem silmailu. Töö selle nimel käib päevad läbi.

Suaru väikesadama sadamaregistrisse kandmisel on nõue, et väikesadamal peab olema sadamakapten.

Õnneks saime kokkuleppe Jaanus Jürivetega, kes on alates 1. septembrist määratud Suaru sadama kapteniks.

Esiialgu on tema tööülesanne sadama sadamaregistrisse kandmise dokumentatsiooni ettevalmistamine. Praegu mingeid olulisi muutuseid sadama eluolu korraldamisel ei plaanita.

See, et kahel sadamal (Suaru ja Munalaiu) on ühine kapten, on mõistlik lahendus, sest mõlemal sadamal on ka ühine akvatoorium.

Ingvar Saare

Talvise lennuliiklus

Kihnu ja mandri vahel ühenduse pidamiseks on Pärnu maavalitsus sel aastal välja kuulutanud kolm riigihanget, nendest kindel on vaid see, et Kihnu ja Munalaiu sõitudega jätkab ka järgmisel aastal AS Kihnu Veeteed.

Kihnu-Pärnu laevavahenduse ja uue lennufirma leidmise läbirääkimised alles kestavad. Suurem ja kiiresti lahendust vajav probleem on uue lennufirma leidmisega, sest aprillis lõppes lepingu senise vedajaga.

Pärnu maavalitsus otsib kevadest saadik uut lepingupartnerit, kuid seni on see kulgenud raskustega ja selgust pole, kes pooleteise kuu pärast Kihnu ja Pärnu vahel reisijaid lennutama hakkab.

„Lennuhange venib,“ ütles maakonna transpordinõunik Avo Rahu murelikult. Kevadel väljakuulutatud riigihange nurjus, kuna ei olnud ühtegi pakku-jat. Suvel avas maavalitsus läbirääkimistega hanke ja kutsus hankele viis firmat, kes lennuliikluse korral-

damiseks võimelised oleksid. Kutsutute hulgas oli ka Saksa firma, kelle lennuk viimastel aastatel Kihnu ja Pärnu vahel lennanud on - paraku ei olnud senisel partneril enam huvi.

Avo Rahu sõnul loodeti, et lennuliiklust seni kohapeal koordineerinud Ülo Mell võiks jätkata, sest nii Pärnu maavalitsus kui ka reisijad olid senise lennuliikluse korraldamisega väga rahul. Täpsustuseks niipalju, et Ülo Mell oli volitatud lennuliiklust korraldama Saksa firma nimel, kellelega ta oli lepingulistest suhetes.

„Ilma lennukita ei saanud aga Ülo Mell riigihankel osaleda, sest poleks jätkusuutlikuks osutunud,“ nentis Rahu. Küll oli Ülo Mell valmis Saksa firmalt lennukit rentima ja nüüdseks on viiest läbirääkimistega hankele kutsutud firmast järgi jäänud vaid Nordic Jet OÜ ja Ülo Melli ühine pakkumine.

„Lennuk renditakse nn kuivrendiga, see tähendab, et lendama ei hakka Saksa

Politseireform tõi kaasa muutus

Alates 1. oktoobrist 2014 rakendusid muudatused politseisüsteemis ning sellega seoses muutus töökorraldus ka Lääne prefektuuris.

Väga suures osas on need muutused seotud struktuuriliste ümberkorraldustega. See tähendab, et praegune Audru konstaablajaoskond ei ole enam eraldiseisev üksus, vaid osa Pärnumaa politseist, mille tööd koordineeritakse edaspidi Pärnus asuvast keskusest.

Turvalisuse küsimuste lahendamiseks jääb Audru, Tõstamaa-, Varbla ja Kihnu valda teenindama üks piirkonnapolitseinik.

Piirkonnapolitseiniku töö saab seoses muudatustega varasemast erineva näo ja selleks on edaspidi suurem kogukonnakesksus. See tähendab ennekõike tihedamat suhtlust kogukonnaga, omavalitsustega ja muude kohalike organisatsioonidega.

Piirkonnapolitseiniku töö on seotud ennekõike piirkonna turvalisuse probleemide, mitte paljude muude kohustustega, mida varem piirkonnapolitseinikel tuli põhitöö kõrvalt lisaülesannetena täita (näiteks liiklusjärelevalve, menetlus jne).

Piirkonnapolitseiniku aitavad tema töös veel noorsoopolitseinik ja süüteo-

se korraldaja pole selgunud

firma, vaid meie oma lendurid," selgitas transpordinõunik.

Avo Rahu ütles, et rahainumber, mis lennuliikluse korraldamiseks küsitakse, on senisest oluliselt suurem, selle määrab Saksa firma küsitud rendihind lennuki eest. Ometi on lepingu tasu suhtes kokkulepe saavutatud, ministrium lubas Kihnu lennuliikluse korraldamiseks raha juurde ja ka läbirääkimised vähendasid esialgu pakutud summat.

„Oleme jõudnud niikaugele, et rahaliselt saame hakkama, probleem on dokumentides,“ ütles Rahu. Nii meil peavad Saksa ja Eesti lennuametid kokku leppima, kes ja kuidas lennuki hoolduse eest toimetatakse, aga Saksamaalt tulevad kirjadele ebamäärased vas-

tused. „Nordic Jeti esindaja on kolmel korral Saksa lennuameti poole pöördunud, aga selget vastust ei tule, öeldud on, et see võib aega võtta pool aastat ja rohkemgi,“ rääkis transpordinõunik.

„Aega meil ei ole, sest teisi soovijaid lendamiseks pole,“ nentis Rahu. Seepärast käisid Avo Rahu ja Pärnu maavanem ministriumis kantsleri jutul ja möödunud reedeks oli asjajamine nii palju edenenu, et lahenduse kiirendamiseks on kantsler ühendust võtnud lennuametiga Saksamaal, samuti Saksa transpordiministriumiga ja välisministriumiga.

„Nüüd loodame paremat,“ ütles Avo Rahu, kes pole kaotanud usku, et 15. detsembril on lennuk sõidulaval. Soojale talvele tema sõnul loota ei saa, samuti pole lahenduseks hõljuk, mis on hädaabinõu üksikuteks sõitudeks, aga mitte igapäevase transpordi korraldamiseks.

Küsimusele, kas Ruhnu lennuk appi tulla ei saaks, vastas Rahu, et ka seda varianti on kaalutud, kuid ühe

lennukiga Kihnu ja Ruhnu lende probleemideta korraldada ei saa. Ruhnu lennuk saaks appi tulla kolmel päeval nädalas, aga neil päevadel, mil ta lendab Ruhnu Kuressaarde, poleks seda Kihnu jaoks olemas.

Rahu ütles, et mõeldud on isegi helikopterile, aga helikopteril pole aega regulaarlenne tegema tulla, liiatigi oleks see kõigest variantidest kõige kallim.

Rahu ütles, et suure tõenäosusega tõuseb ka lennupileti hind, aga konkreetset ei ole selles veel kokku lepitud. Kindel on see, et kauba ülevõetav hind ei muutu ja kihnlase pilet ei hakka maksma üle nelja euro.

Ka Kihnu-Pärnu laevaliikluse läbirääkimised käivad, aga see puudutab järgmist aastanumbrit ning kokkuleppe saavutamiseks on aega seni, kui Kihnu ja Pärnu vahel navigatsioon kevadel algama peaks. Nii Munalaua kui Pärnu vahet sõitvate laevade lepingud kehtivad kuni uue parvlaeva Kihnu Virve liinile tulekuni. Praeguse kokkuleppe kohaselt toimub see 1. oktoobril 2015. aastal. Anu Saare

OKTOOBER VALLAVALITSUSES

◆ Vallale väljastati projekterimise tingimused interaktiivse infokioski projekterimiseks koha-adressile Muuli, Lemsu küla;

◆ Vallale väljastati ehitusluba interaktiivse infokioski püstitamiseks sadamasse, (koha-adress Muuli, Lemsu küla).

OKTOOBER VALLAVOLIKOGUS

◆ Seati isiklik kasutusõigus Kihnu valla kasuks Helvola (Sääre küla, end sidehoone) kinnisasja veega varustamiseks.

◆ Seati isiklik kasutusõigus Kihnu valla kasuks Sireli (Linaküla küla) ja Rebase (Linaküla küla) kinnisasjade veega varustamiseks;

◆ Kinnitati Kihnu valla 2014. aasta esimene lisaeelarve;

◆ Võeti vastu Kihnu Vallavolikogu 29. jaanuari 2010 määruse nr 1 „Kihnu valla eelarvest sotsiaalteenuste taotlemise ja sotsiaalteenuste eest maksmise kord“ muutmise.

Muudatuse sisu: koolitöötust ei saa enam Täiskasvanute Gümnaasiumi õpilased.

◆ Revisjonikomisjoni aseesimeheks valiti Käthlin Palu;

◆ Võeti vastu otsus „Kihnu Vallavolikogu 14. veebruari 2013 otsuse nr 1 “Kihnu Vallavalitsuse kui ametiasutuse struktuuri ja teenistuskohtade koosseisu kehtestamine“ muutmise.

Struktuuri lisati 0,24 koorusega sadamakapteni ametikoht.

eid Audru konstaablijaoskonna töökorralduses

menetleja. Eelpool nimetatud valdasid ja Koonga valda teenindab **noorsoopolitseinik Anni Tuulmägi**, kelle tööülesanded on seotud eranditult koolide, lasteasutuste ning alaealiste suunatud politseitööga. Lisaks temale teenindab eelpoolnimetatud omavalitsusi ka **süüteomenetleja Hele Truus**, kelle põhiülesanded on kriminaal- ja väärteomenetlus ja kodanike avalduste lahendamine.

Muudatuste eesmärk politseis on tugevdada kogukonnakeskset lähenemist politseitöös. See tähendab varasemast märksa konkreetsemat ülesannete jaotumist ja võimalust piirkonna-

politseinikel tegeleda oma kogukonna probleemidega.

Selle muutuse käigus suurendati maakonda teenindavate patrullpolitseinike arvu piirkonnapolitseinike arvult ning nende tegevus on varasemast veidi erinev.

Lisaks väljakutsete teenindamisele, patrullimisele ning liiklusjärelvalvele tegelevad nad ka esmaste menetlustoimingutega, mis puudutavad süüteomenetlusi.

Nii nagu ka varem, on ennekõike oluline **hädaolukorras helistada tasuta lühinumbrile 110**.

Siinkohal, head inimesed, loodan teie mõistvale suhtumisele politseis toimuva-

- • • • •
- **Piirkonnapolitseiniku**
- **vastuvõtuaeg on**
- **Kihnu rahvamaja**
- **teisel korrusel**
- **abivallavanema**
- **kabinetis.**
- **Vastuvõtt**
- **iga kuu kolmandal**
- **neljapäeval**
- **kell 10-12**
- • • • •

te muutuste osas. Kui teil on täiendavaid küsimusi või muresid, siis on teil võimalik läbi tulla uuel vastuvõtuajal või võtta ühendust muul moel.

Harli Hansen,
piirkonnapolitseinik

Prügist Kihnu valla avalikes kohtades

◆ Head kihnlased ja külastajad! Juhime teie tähelepanu sellele, et avalikud prügikastid, mis asuvad teede ääres või asutuste ja poodide uste juures, ei ole mõeldud koduses majapidamises tekkinud jäätmete kogumiseks ja seda olenemata prügikoguse suurusest. Sellist eesmärki ei täida ka Vanarahvamaja platsi ega Kihnu surnuaia prügimahutid. Loomulikult on lubamatu oma prügiga meie kauni looduse reostamine ning selle ladustamine metsa alla või randadesse.

Oma prügi olete te kohustatud viima Kihnu jäätmejaama!

Kihnu jäätmejaam on Kihnu valla poolt rajatud ja tehniliselt varustatud üldkasutatav sorteeritud jäätmete vastuvõtukoht jäätmete kogumiseks ja/või taaskasutamiseks. Kihnu jäätmejaamas asub tagatisrahaga pakendi vastuvõtupunkt ning kogumispunkt ohtlike jäätmete, probleemtoodete ja suurjäätmete kogumiseks.

Jäätmejaam ja taarapunkt asuvad tehnokeskuses ning on avatud T - L 8:30-13:00. P - E ja riigipühadel on jäätmejaam suletud.

Kihnu surnuaia juures asuvad kahe erineva otstarbega prügimahutid on mõeldud haudade korrastamisel tekkinud jäätmete kogumiseks. Ühte mahutisse võib panna ainult puulehti, oksid, umbrohtu, kuivanud lilli jms taimset materjali. Teine mahuti on mõeldud ainult küünaldele, kilekottidele, kunstlilledele jms tehismaterjalist asjadele. Et mahutite erinevusest paremini aru saada, oleme paigaldanud neile ka sildid, mis aitavad surnuaial tekkinud prügi täpsemini sorteerida. On keelatud viiata küünlaid, kunstlilli jmt asju puulehtedele ja umbrohule mõeldud konteinerisse!

Loodame teie mõistvale suhtumisele ja palume täita eelkirjeldatud nõudeid!

Kihnu vallavalitsus

Elme Männi pävis murdeluulepreemia

Kihnu kooli lasteaiaõpetaja Elme Männi pälvib oma kihnukeelsete lasteluuletustega Hendrik Adamsoni nimelisel XI murdeluulepreemia konkursil tunnustuspreemia.

Murdeluulepreemia väljaandja, Viljandimaa Tarvastu vallavalitsuse haridus- ja kultuurinõunik Maive Feldmann ütles, et konkursi ühe preemia minek Kihnu saarele on erakordne, varem on üks preemia jõudnud Saaremaale Kuressaare linna.

“Zürri hindas Elme Männi panust murdeluule edasiandmisel lastele, ta õpetab neile murdekeelt,” lausub Feldmann.

Tunnustuspreemiad läksid Kihnu, Tallinna ja üks jäi Mulgimaale – laureaat oli Võru- ja Setumaa piirilt. Kärstnast naasid tunnustatud eelmise kümne murdeluulevõistluse töid koondatava äsja trükitud kogumikuga “Vastse äitsnemise aegu”.

Tarvastu vald annab rahvakultuuri keskuse Mulgimaa kultuuriprogrammile

tuginedes murdeluulepreemiat välja 1994. aastast üle aasta, esimene laureaat oli kirjanik Mats Traat luulekoguga “Armastuse päiv”. Tavakohaselt toimub pidulik kätteandmine luuletaja sünniaastapäeval 6. oktoobril.

Õpetajate päeva eel kuulutati Elme Männi Pärnumaa aasta lasteaiaõpetajaks. Kevadepäeval anti talle Theodor Saare nimeline preemia, millega SA Kihnu Kultuuriruum väärtustab pärimuskultuuri, sealhulgas murdekeele talletajaid.

Kihnu Leht

**KOLMAPÄEVITI
ALGUSEGA KELL 16.00
TOIMUB MUUSEUMIS
KIHNU VÕÖ ÕPITUBA.**

**JUHENDAJATE
KALJU ELVI JA PÄRNA VERONIKA
KÄE ALL ON VÕÖ KUDUMISEGA
ALUSTANUD 11 INIMEST.**

**VEEL EI OLE HILJA HOVILISTEL LIITUDA -
OLETE OODATUD!**

Koome käpikuisse päikest!

Ukraina ja Kihnu. Mida ühist võib olla 450 aastaringse püsielanikuga meresaare ning 45 miljoni elanikuga riigi vahel?

Mitte liiga palju, aga siiski nii mõndagi olulist. Näiteks tsaari-Venemaa ning nõukogude Venemaa pidasid nii Ukrainat kui Kihnut kolkaks. Vene keeles juurdus ukrainlaste kodumaa kohta alandav kõnepruuk "na Okraïne", mis tõlkes tähendab "ääremaad".

Vene-aegses Kihnu koolis oli välistatud kihnu keel ja kultuur, kihnlasi peeti vähearenenud ning ajast-arust ääremaalasteks, keda püüti "tsiviliseerida". Täna on ööst saanud päev: ukrainlased ja kihnlased on uhked oma keelele ning kultuurile, mida tunnustab rahvusvaheline üldsus.

Kui eestlastel õnnestus oma riik välja kuulutada 1918. aastal, siis ukrainlastele naeratas see õnn alles 1991. aasta augustis, vaid neli päeva pärast Eesti taasiseseisvumist. Kihnlasi võitles Vabadussõjas 16 meest ning vaid üks (Mihkel Rand) sai raskelt haavata. Eesti poolel aga langes koos vabatahtlikega Soomest, Rootsist, Taanist ühtekokku 6 000 meest.

Arvatakse, et tänaseks on Ukraina ohverdanud oma Vabadussõjas umbkaudu sama palju mehi kui meie esivanemad pea sada aastat tagasi. Tegelikult ei tea keegi Ukrainas langenute täpset arvu.

Aga üks on selgemast sel-

Liiklus Staniitsa peatänaval.

gem - verehinnaga kinni makstud vabadus on kalleim vara, millel pole hinnalipikut.

Kihnu-Ukraina perekond

Kuuskümmend viis aastat tagasi saadeti Riias aegateeniv ukraina sõdurpoiss Viktor Mihhailov Kihnu tule torni meeskonnale toiduaeineid tooma. Suaru sadamasse olid kaatritele vastu tulnud noored kihnu naised hobuvankritega. Teiste hulgas ka Äpe Salme.

Tee sadamast Pitkänäle oli piisavalt pikk, et noorsõdur Salmele silma jõudis heita...

Kuidas ka noorte vahel armulugu ei arenenud, peagi

Külakoosolek.

said neist mees ja naine. Pärast esimese poja Vladimiri sündi sõitis perekond Ukrainasse. Aga igatsus kodusaares järele kiskus magnetina tagasi. Esialgu elasid nad Pärnus, seal sündis ka teine poeg Sergei.

Ning siis ühel päeval tuli Mihhailovitele saatuslik kutse - Kihnus vajatakse paagi vahti! Tule torni kokku viinud ning sidus neid ka kogu ülejäänud eluks.

Ühel kevadel pool sajanid tagasi töid Mihhailovite sugulased Ukrainast Kihnu põlvpikkuse kreekapähkli taime. Adru ning laudarammu jõul kasvas pisikesest võ-

sust hiiglaslik puu, mis päikselisel suvel kasvatab küpseks mitu kotitait kallihinnalisi vilju, hoolimata sellest, et Mihhailovid Metsamaalt Tammelale kolides puu ringi istutasid.

Kui Sergei kuulis, et Pärnu Endlas toimub heategevuskontsert Ukraina rahukaitsjate toetuseks, andis ta „Kihnu uudiste“ reporteritele Kolde Kaisale ning Pärna Raigole kaks kotti Kihnus kasvanud ukraina-kreeka-pähkleid.

Üks neist kingituseks Svjata Vatra pealikule Ruslanile, kellel oli just samal päeval sünnipäev ning teine läks ühele kontserdikuulajale, kelle pile-

Kaevumaja Ukraina külas.

Tähtis teade

◆ Vastavalt teeseadusele on mõlemal poolt sõiduraja telge tee kaitsevöönd, mille ulatus on 20 meetrist 50 meetrini.

Teeseadus sätestab: „Tee kaitsevööndi maa omanik on kohustatud kaitsevööndis hoidma korras teemaa külgnava kaitsevööndi maa-ala ja sellel paikneva rajatise ning kõrvaldama või lubama kõrvaldada nähtavust piirava istandiku, puu, põõsa või muu liiklusele ohtliku rajatise. Ta peab võimaldama paigaldada teega külgnemale kaitsevööndi kinnistule talihooldeks ajutisi lumetökkkeid, rajada lumevalle ja kraave tuisklume tõkestamiseks ning paisata lund väljapoole teemaa, kui nimetatud tegevus ei takista juurdepääsu tema elukohale ja varale.“

Mõnel poolt takistavad puud ja põõsad liiklemist ning ulatuvad sõiduteele nii ülalt kui küljelt. Palume kinnistuomanikel novembrikuu jooksul oma kinnistu selle pilguga üle vaadata ja teemaa külgnava ala korrastada.

Sõidutee äärde peaks olevalt asukohast jääma vähemalt ühe meetri laiune vaba ala.

Loomulikult, aastakümneid paigas olnud kiviaeda ei pea ümber laduma hakkama - läheneme olukorrale ikka mõistlikult.

Ingvar Saare,
vallavanem

**OSTAN
kontaktoreid,
kaitselüliteid,
raadiojaamu,
otsilloskoope,
trükkplaate ja
detaile ning
aparatuuri.**

Pakkumised
telefonil
526 9976.

Fotod: Mark Soosaar

tinumbri Virve loosirattast välja tõmbas.

Aitame Ukrainat

„Kihnu-Ukraina Folgiõhtu“ Endlas kujunes tõeliseks Kihnu-Ukraina sõpruspeoks, kus Kihnu Pillilapsed, Kuraga Mari, Kukerpillid, Kihnu Virve pereansambel, Svjata Vatra ning Pärnu ukrainlaste laulukoor Barvinnok saali kuumaks kütsid.

Eriline särts sähvatas siis, kui Kukerpillide mängu ajal Kihnu lapsed lavale jooksid, valssi vihtuma hakkasid ning Ruslan oma trombooniga kaasa puhuma hakkas. Kontserdi lõppakordiks sai Virve „Merepidu“, mida laulsid kaasa nii laval toimetavad ukrainlased kui ka kõik saalis viibijad ning seda lausa püsti seistes!

Koostöös Rahvusringhäälinguga toimunud kontserdid Pärnus ja Tallinnas ergutasid inimesi annetama raha elupäästevahendite muretsemiseks ukraina rahuvõitlejatele.

Neid ridu kirjutades on telefoniannetustega kogutud juba üle 200 000 euro ja telefonid 9007701 – 5 eurot, 9007702 – 10 eurot, 9007703 – 20 eurot on avatud kuni 30. novembrini.

Kihnu käpikud rahukaitsjatele

Kõige südamlikum on teotus, mida tehakse hingesoojaga ja mis läheb teele ini-

Vana aken vaatab tulevikku.

meselt inimesele. Nii arvasid Manõja naised oma saare kultuuriselt hiljutisel koosolekul ja otsustasid, et igaüks püüab hiljemalt madipäevaks kududa vähemalt ühe paari käpikuid, millel on esimene sõrm välja kootud.

Et aga kindral Johannes Kerdiga novembri keskpaigas ukraina sõdurpoistele minev saadetis liiga õhukeseks ei jääks, tegid Manõja naised üleskutse ka kõigile kihnlastele nii siin- kui sealpool merd.

Kokku on lepitud, et Ukrainasse lähetatavad käpikud saab anda Kihnus muuseumisse Noodi Maiele või Pärna Veronikale, Manõjas saarekeskusesse Kasõ Sveale ning Pärnus Kihnu Instituuti Sarabu Silville.

Igal käpikupaaril võiks olla juures ka autori nimi ning aadress. Kõige kuduja-

Päeva- ja rukkililled Ukrainas.

te vahel loosib Kihnu Instituut välja Ukraina presidenti Petro Poroshenko firma ROSHEN maiustusi.

Usun, et aidates Ukrainat, kaitseme ka Eestit.

Kasõ Mark,
Manõja

Kirikukombed ja jumalasõna

Tänapäeval elab maakeral üle 7 miljardi inimese, neist umbes 2 miljardit on kristlased. Kristlus on rahvaarvu poolest kõige suurem usund maailmas.

Need inimesed on küll ristitud, aga kui suur on nende usk tegelikult? Kas pole mitte tihti nõnda, et palvega Jumala poole pöördutakse alles viimases hädas, aga kui kõik on korras, siis ei tule Jumal meelde? Miks jääb kirikuskäijaid järjest vähemaks kogu maailmas, Eestis ja Kihnuski?

Kihnu Muuseum on algatanud arutelude sarja „Kirikukombed ja jumalasõna”, et usuelust rohkem teada saada, oma usklike esiemade ja -isade mõttemaailma paremini mõista ja selgust saada, millist rolli mängib kirik ja usk kihnlase elus ja kultuuris tänapäeval.

Esimesel kokkusaamisel rääkisime põgusalt maailma usunditest, sellest, et erinevaid usundeid on maailmas väga palju - üle 30000. Neutraalsel põhjal olevas usundiõpetuses käsitletakse erinevaid usundeid võrdselt ning võrdlevalt, meil on eesmärgiks tutvuda kõigepealt sügavamalt meie enda usuga, st minna nn seest välja poole.

Kristlus on välja kasvanud juudiusust ehk judaismist, mille pühakiri Vana Testa-

ment näeb ette elamist põhimõttel „hammas hamba vastu”. Kristuse sõnum on teistsugune: „armastage iseги oma vaenlast, rääkimata iseendast”.

Vana Testament kuulutas ette Jeesuse sündimist ning tolleaegne valitseja, tahtes seda ära hoida, käskis tappa kõik Petlemma kuni kaheaastased poisilapsed. Usu nimel tapmist ja sõdimist on olnud läbi aegade. Usku kasutati ära võimuvõitluses, nagu iga head asja on võimalik kuritarvitada. Kirikud valitsesid rahvaid ja riike.

Paradoksaalselt: kes tõeliselt uskus, sellel elupäevi pikalt ei olnud, ta hävitati ära. Usk ongi läbi märtrite kvaliteetsena meieni jõudnud. Kui poleks olnud tõelisi uskujaid, ei oleks usk meieni jõudnud. Ühe kirikutüli käigus kästi ära põletada ikoonid – kes ei põletanud ikooni, sai karistada kuni surmamiseni välja.

Toomas Pajula rääkis piibli loomise teemal: Piibel ise on suulisest pärimusest kirjutatud. Piibli koostamise lugu on väga keeruline, mis ei tähenda seda, et tegemist pole jumalasõnaga. Jeesus Kristuse kui isiku kohta ei ole leitud mitte ühtegi kirjalikku allikat rahvaloendustes ega mujal.

Huvitav on teada, et Kristuse tegutsemise ajal oli neid mehi, kes nimetasid end

messiaks ja omasid teatud võimeid, Süürias ja Palestiina aladel olnud enam (umbes 30), kuid püsivalt tõusis teiste seast esile Jeesus Kristus. Nii Lähis-Idas kui Roomas sai uskudest kõige tugevamaks kristlus.

Kristluses on väga tähtis roll kirikuisadel, kes mõtlesid välja, kuidas oleks lihtsarahvale kõige lihtsam seletada seda, kuidas ja miks asjad kirikus toimuvad.

Piibel koostati nõnda, et sellel oleks ühtne tüvi ja et seda oleks võimalik inimestele seletada.

Ülempreester Viktor Ivask arvas, et usust rääkimisel on mõistustlik lähenemine liigdomineeriv: kõike tahetakse süstematiseerida, et oleks mõistusele vastu võetav, aga vaimsest ja hingelisest poolest on mindud kaugele.

Hingelist ja mõistuslikku ei ole vaja ka vastandada, vaid need on kaks poolt, mis elu edasi viivad. Maises elus on mõistus väga hea abivahend, aga ainult selle arendamine ei saa olla eesmärk.

Kahjuks vaadatakse kõiki asju maailmas teadmispõhiselt ja väärtustepõhine on tagaplaanil.

Tiidu Mari rääkis oma koolieast, kui igal hommikul enne tunde loeti kordamööda palvet ja lauldi paar kirikulaulu. Igal pühapäeval pärast kirikuteenistust alguse-

ga kell 4 õppisid lapsed kirikumõisas laule. 17-aastaselt käidi 2 nädalat leeris.

Nigulapäeval, 6. detsembril oli pidulik leeri lõpetamine ja kirik oli puupüsti rahvast täis. Tavaliselt jäi üks pereleige pühapäeval koju keetma ja teised läksid kella 9 kirikusse. Pinke kirikus ei olnud, kõik seisis püsti ja teenistuse kestel laskuti mitu korda põlvili.

Kui olid pühad, siis võeti eelmisel õhtul pahulõ (pihile). Järgmisel päeval armulauale minejate nimed pandi kirja, tavaks oli 2 korda aastas (palmipuude pühad ja nigulapäeval) armulaual käia. Suurel Reedel käidi 2 korda kirikus.

Oktoobri teisel pühapäeval peeti lõikuspüha. Suvistepühad oli surnuaiapüha.

Mari mäletab, et sõja ajal lasti kirikukell Juani-Mihkli kaevu peitu. Kui Mari peres õnnetused juhtusid, oli usk kindlaks toeks ning ka nõukogude ajal ei lõõnud see kõikumata.

Kindlasti ei ole võimalik ega vajalik kõike kohtumisel räägitut siin kirjasõnas ära tuua - kirja pandud laused on vaid väike valik ja mõeldud huvi äratamiseks ja julgustuks osaleda järgmisel arutelul, mis toimub nigulapäeval, 6. detsembril pärast teenistust Kihnu kirikus.

Noodi Maie

Suvised soojarekordid

◆ Kihnu oli möödunud suvel Eestimaa soojem paik ning ilmteenistuse vaatlusandmete järgi sündis Pärnumaal tervikuna mitu suvist ilmarekordit.

Kihnu suvine keskmine temperatuur oli Eesti kõrgeim: kolme suvekuu jooksul mõõdeti Kihnus keskmiseks temperatuuriks 17,8 kraadi. Üle Eesti oli suvine keskmine õhutemperatuur 16,8 kraadi, mis ületab normi 1,1 kraadiga. Kihnus sün-

dis 4. augustil ka uus augustikuu soojarekord, kui termomeeter näitas 31,7 kraadi.

Pärnumaal sündis aga vihmarekord. Nii sadas augustikuus kõige rohkem vihmavett Pärnu-Sauga vaatlusjaamas, kus kuu sajusummaks mõõdeti 208 millimeetrit. Pärnus ei ole nii suurt kuu sademete summat varem registreeritud. Senine rekord, 178 millimeetrit sademeid, sündis Pärnus 1978. aastal.

Kihnu Leht

TallinnaTV

TALLINNA TELEVISIOON -
KÕIKJAL ÜLE EESTI!

Alates
novembrist
ka VIASAT-is

Oktoobrikuu sünnipäevalapsed

2. oktoober

Alla Kiigajaan (Umba) 81

7. oktoober

Heino Laine (Tõnismäe) 79

8. oktoober

Aime Köster (Tõnni) 77

12. oktoober

Anna Köster (Pihelga) 91

16. oktoober

Ella Leas (Lohu) 77

18. oktoober

Malle Kuldkepp (Turu) 75

24. oktoober

Mihkel Vesik (Nõbraku) 81

Alla Alas (Oga) 83

26. oktoober

Helju Kott (Malle) 72

28. oktoober

Mihail Türk (Aava) 75

30. oktoober

Leili Sutt (Saarde) 82

Marika Vesik (Mere) 50

31. oktoober

Lehti Vahkel (Kaja) 74

Helmi Vassiljeva (Maruse) 70

Novembrikuu sünnipäevalapsed

7. november

Arvo Saare (Mäe) 55

10. november

Leida Jaaksoo (Sassi) 76

12. november

Helju Oad (Lehe) 77

Tiit Laine (Kurina) 50

13. november

Arvo Köster (Aaviku) 65

14. november

Maria Vesik (Tiidu) 89

21. november

Ülo Laine (Kaerametsa) 60

HOOLITSE OMA KÄTE JA JALGADE EEST

HINNAKIRI

Maniküür 10€

Maniküür lakiga 13€

Maniküür geellakiga 15€

Pediküür 18€

Pediküür + koorimine 20€

Pediküür + koorimine + lakkimine 23€

Soe parafiinihooldus kätele ja jalgadele 10€

Soe parafiinihooldus kätele + maniküür 17€

Soe parafiinihooldus kätele + maniküür + geellakk 22€

Soe parafiinihooldus jalgadele + pediküür 27€

Soe parafiinihooldus jalgadele + pediküür + geellakk 30€

5 korra parafiinihooldus 45€ (tavahind oleks 50€)

Olemas ka kinkekaardid!

Mis on täpsemalt parafiinihooldus?

Parafiinihooldus põhineb parafiini suure soojusmahtuvusel ja rikkalikul õlide sisaldusel. Minisaunana toimiv parafiin kergendab niisutavate ainete tungimist naha sügavamatesse kihtidesse. Parafiinihooldust soovitatakse eriti liigeseprobleemidega inimestele, sest soojusel on liigesehaiguste ravis oluline tähtsus. Abi leiavad parafiinihooldusest ka need, kel käed külmetama või higistama kipuvad. See hooldus sobib ideaalselt ka meestele, kelle käed on sageli karedamad ja kuivemad kui naistel.

Soe hooldus on meeldiv elamus igaühele ja mis peamine, aitab käte eest hoolitseda.

• parandab naha verevarustust, leevendab lihaspingeid, rahustab valulikke lihaseid, nahk muutub pehmemaks ja siledamaks, nahka toitev ja hooldav, küünevalle pehmendav, sügavniisutav, parandab liigeste liikuvust, soojendab liigeseid

Parafiinravi kestvus 20-30 min.

VASTUNÄIDUSTUSED: ägedad põletikud, kroonilise liigesehaiguse ägenemine, rasedus, soojuse mittetalumine, mädapõletikud, verejooksud, vähkkasvaja-
jad piirkonnas kuhu soovitatakse parafiiniravi teha, nahahaigused, parafiiniravi ei tehta nahapiirkonnale, mis on kahjustunud, põletikuline ja sünnimärkidega kaetud (nahast kõrgemal asetsevad sünnimärgid).

Täpsem info telefonil 529 4734, e-mail marjuvesik@gmail.com ja facebookis.